

ZARZĄDZENIE

Dnia 19 października 2023 r.

1. Na podstawie art. 80 § 2a i 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023, poz. 217; dalej: „p.u.s.p.”), odmówić przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej Ł. M. - sędziego Sądu Rejonowego w W. z uwagi na jego oczywistą bezzasadność,

2. odpis zarządzenia doręczyć wnioskodawcy M. M., adw. K. A. oraz Ł. M. – sędziemu Sądu Rejonowego w W. wraz z pouczeniem, że na zarządzenie to przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej w terminie zawitym 7 dni od dnia jego doręczenia,

3. sprawę określić w repetytorium I ZPI jako załatwioną w inny sposób.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 80 § 2a p.u.s.p. wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem. W niniejszej sprawie, wnioskiem z dnia 21 czerwca 2022 r. (data wpł. 26 czerwca 2023 r.) M. M. wniosła do Sądu Najwyższego wniosek wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej Ł. M. - sędziego Sądu Rejonowego w W. w związku z zarzucaniem mu popełnienia czynu z art. 212 § 1 k.k. Jednocześnie M. M. wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w osobie adw. K. S. Wniosek ten zarejestrowany został w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego pod sygn. akt I DPI 24/22, a obecnie sprawa prowadzona jest przez Izbę Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego pod sygn. akt I ZPI 54/22.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału I Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2022 r. wezwano M. M. do uzupełnienia braków formalnych w postaci przesłania m.in. oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania. Rzeczoną brak formalny M. M. uzupełniła przesyłając żądane dokumenty do Sądu Najwyższego w dniu 19 lipca 2022 r. (data wpł. 22 lipca 2022 r.). Zarządzeniem z dnia 28 lipca 2022 r. zobowiązana została do przesłania odpisu prywatnego aktu oskarżenia skierowanego do Sądu Rejonowego . w W. przeciwko sędziemu Ł. M. lub kopii skargi złożonej na Policji inicjującej postępowanie prywatnoscargowe oraz sygnatury aktu sprawy pod którą została zarejestrowana. W odpowiedzi, 28 sierpnia 2023 r. (data wpł. 25 sierpnia 2023 r.) M. M. przesała do Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej pismo zatytułowane „akt oskarżenia przeciwko Ł. P. oskarżonemu o czyn określony w art. 212 § 1 k.k., 212 § 2 k.k., a także art. 216 § 1 k.k. oraz 216 § 2 k.k.”

Zarządzeniem z dnia 5 stycznia 2023 r. sędzia sprawozdawca, w sprawie o sygn. akt I ZPI 54/22, wyznaczył wnioskodawcy M. M. pełnomocnika z urzędu w osobie adw. K. S. Zarządzeniem z dnia 24 lutego 2023 r. Przewodniczący Wydziału I Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego wezwał adw. K. S. do wykonania w terminie 7 dni od doręczenia obowiązku wynikającego z zarządzenia z dnia 5 stycznia 2023 r. W odpowiedzi na wezwanie adw. K. S. pismem z dnia 20 marca 2023 r. (data wpł. 23 marca 2023 r.) wniosła o wyznaczenie dodatkowe terminu na wykonanie zobowiązania (przynajmniej 30 dniowego) z uwagi na fakt, że nie udało jej się nawiązać kontaktu z wnioskodawczynią, natomiast oczekuje na przekazanie materiałów przez syna wnioskodawczyni – R. M.

Pismem z dnia 12 maja 2023 r. adw. K. S. została ponownie wezwana do wykonania ciążącego na niej obowiązku. W odpowiedzi z dnia 3 czerwca 2023 r. (data wpł. 12 czerwca 2023 r.) wniosła o ponowne wydłużenie terminu w wymiarze co najmniej 30 dni, a nadto wskazała, że syn wnioskodawcy – R. M. poinformował ją, że prowadzi sprawę wnioskodawczyni, załączając pismo sporządzone przez aplikanta radcowskiego R. M. Ponadto, podniosła, że informacje, które posiada na moment sporządzania pisma w dalszym ciągu nie pozwalają jej na sporządzenie

wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej SSR Ł. M., ani opinii o braku podstaw do wystąpienia z owym wnioskiem.

Pismem z dnia 24 lipca 2023 r. Przewodniczący Wydziału I Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego wyznaczył adw. K. S. ostateczny termin do złożenia merytorycznego stanowiska w sprawie na dzień 31 sierpnia 2023 r. M. M., za pośrednictwem wiadomości e-mail wysłanej do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Wydziału I Sądu Najwyższego, zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu o 14 dni. Zarządzeniem z dnia 4 września 2023 r. sędzieja sprawozdawca przedłużył ww. termin do dnia 15 września 2023 r. Pismem z dnia 31 sierpnia 2023 r. (data wpł. 1 września 2023 r.) adw. K. S. wniosła o przedłużenie terminu o 14 dni, a w przypadku jego nieuwzględnienia przedłożyła opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku, ponadto wniosła o zwolnienia M. M. z kosztów procesu oraz przyznanie pełnomocnikowi kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Pismem z dnia 18 września 2023 r. (data wpł. 22 września 2023 r.) adw. K. S. wniosła o przedłużenie terminu do dnia 14 października 2023 r., a w przypadku jego nieuwzględnienia podniosła, iż wcześniej sporządzona opinia jest wiążąca. Ponadto, adw. K. S. w opinii z dnia 14 października 2023 r. (data wpł. 19 października 2023 r.) wskazała, że nie zachodzą podstawy do sporządzenia i złożenia wniosku o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie SSR Ł. M. do odpowiedzialności karnej. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniosła, że po zapoznaniu się z materiałem dowodowym obowiązana jest stwierdzić, iż brak jest czynności sprawczych, które mogłyby podlegać ocenie pod kątem wyczerpania znamion czynu zabronionego określonego w art. 216 k.k., którym M. M. mogłaby być pokrzywdzona.

Ściganie przestępstwa, którego popełnienie wnioskodawca M. M. zarzuca Ł.M. – sędziemu Sądu Rejonowego w W., określonego w art. 212 § 1 k.k. odbywa się z oskarżenia prywatnego. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 13 k.p.k. uzyskanie zezwolenia władzy, od którego ustawa uzależnia ściganie, należy do oskarżyciela, którym w niniejszej sprawie jest M. M.

Zgodnie z przepisem art. 80 § 2b p.u.s.p., jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom

formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. W niniejszej sprawie uznać należy, że spełniony został drugi z warunków, o których mowa w cytowanym przepisie z uwagi na fakt, że pełnomocnik z urzędu wnioskodawcy M. M. w osobie adw. K. S. przedłożył opinię o braku podstaw do sporządzenia i złożenia wniosku o pociągnięcie sędziego Ł. M. do odpowiedzialności karnej.

Podkreślenia wymaga fakt, że adw. K. S. wyznaczona została jako pełnomocnik z urzędu wnioskodawcy M. M. na jej wyraźną prośbę. Pomimo upływu niemal 9 miesięcy od momentu wyznaczenia ww. do sporządzenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Ł. M. bądź sporządzenia opinii o braku podstaw do wystąpienia z owym wnioskiem, M. M. nie dostarczyła pełnomocnikowi żadnych informacji pozwalających ustalić na czym dokładnie miał polegać czyn zarzucany sędziemu Ł. M. Ze stanowiskiem pełnomocnika o braku podstaw do wystąpienia z rzeczonym wnioskiem nie sposób się nie zgodzić, z uwagi na fakt, iż w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek materiału dowodowego przemawiającego za jego zasadnością.

W postępowaniu immunitetowym obowiązek zgromadzenia materiału dowodowego przemawiającego za zasadnością żądania spoczywa na osobie inicjującej postępowanie. Wyjątek stanowi sytuacja, w której wnioskodawca z przyczyn obiektywnych nie posiada realnych możliwości uzyskania materiału dowodowego, natomiast jego zgromadzenie jest możliwe w ramach działań sądu dyscyplinarnego. W niniejszej sprawie wnioskodawca nie tylko nie wystąpił z takowym wnioskiem, lecz również w żadnej mierze nie uprawdopodobnił by owe szczególne okoliczności zachodziły. Wywiedziony wniosek opiera się zatem wyłącznie na gołosłownych stwierdzeniach i subiektywnym poczuciu krzywdy M. M., niepopartymi żadnym materiałem dowodowym.

Wobec faktu, że w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek materiału dowodowego przemawiającego za zasadnością wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Ł. M. oraz sporządzenia przez pełnomocnika z urzędu M. M. w osobie adw. K. S. opinii o braku podstaw do wystąpienia z rzeczonym wnioskiem, należało zarządzić jak na wstępie.

[M. T.]

[a]